

'Je wilt een kind een veilige plek bieden'

Een kijkje in het leven van een Veers pleeggezin

Wie zijn jullie?

"Ruim twee jaar geleden zijn wij als gezin begonnen aan het traject om pleegouder te worden. Vorig jaar kregen we onze eerste plaatsing en inmiddels hebben we drie crisisplaatsingen gehad. Op dit moment hebben we drie kinderen; twee biologische kinderen, en een pleegdochter. Toen ze tien dagen oud was, kwam ze bij ons in huis. We haalden haar op in het ziekenhuis, een paar uur na het telefoontje."

Aanpassing

"Wij zijn een crisispleeggezin en richten ons vooral op baby's. Crisisopvang betekent dat we tijdelijk zorgen voor een kind als het thuis even niet gaat. Er staat bij ons altijd een kamertje gereed; een opgemaakt bedje, kleding in verschillende maten en andere benodigde spullen: zo kunnen we bij een hulpvraag snel schakelen en opvang bieden. Soms blijft een kindje kort, soms wat langer, dat verschilt per situatie. Het doel is altijd om te kijken of terugkeer naar de ouders kan. Is dat niet mogelijk, dan zoekt Jeugdzorg een perspectief biedend pleeggezin waar een kind kan opgroeien. Zo lang als nodig blijven ze bij ons."

Wat heeft jullie ertoe gebracht om pleegouder te worden?

"Wij wilden graag kinderen, maar dat hoefden voor ons niet per se biologische kinderen te zijn. Toen we nadachten over een derde kindje, was dat het moment waarop we ons zijn gaan verdiepen in adoptie en pleegzorg. Adoptie viel al snel af, maar pleegzorg bleef ons aanspreken. We houden van een uitdaging en, zoals we zelf zeggen, ook een beetje gekkigheid."

We hebben goed gekeken naar wat past binnen ons gezin. Daarom hebben we nu gekozen voor baby's; vanwege onze gezinssamenstelling en het karakter en de leeftijden van onze biologische kinderen.

Voordat we daadwerkelijk pleegouder werden, hebben we een voorbereidingstraject gevolgd. Dat vonden we waardevol en tegelijkertijd confronterend: het traject laat je goed stilstaan bij de moeilijkere kanten van pleegzorg. Het is belangrijk dat je deze stap heel bewust zet.

Voor ons is het een belangrijk uitgangspunt dat kinderen niet van ons zijn, ze zijn van zichzelf. Alle kinderen verdienen liefde, warmte, opvoeding en aandacht. Als pleegouder zijn wij er voor het kind als dat nodig is. Tegelijk is het heel verdrietig dat het kind niet bij de eigen ouder kan zijn. Ons doel is om tijdelijk een veilige plek te bieden, zodat de ouder de ruimte krijgt om zaken op orde te brengen en hopelijk de zorg weer kan overnemen. We werken zo goed als mogelijk samen met de ouder. Het is handig een ruime geest en een ruim hart te hebben."

Wat brengt pleegzorg jullie als gezin?

“Wij merken dat ons gezin door pleegzorg niet alleen groter wordt doordat er een kind bij komt, maar ook doordat de mensen om het kind heen erbij horen. We vinden het juist mooi dat de biologische moeder van onze pleegdochter betrokken is. Onze eigen kinderen genieten er ook van; het brengt gezelligheid en zij houden van hun pleegzusje.

Ik leer ontzettend veel over kinderen, hun ontwikkeling en gedrag. Die kennis gebruik ik niet alleen voor onze pleegkinderen, maar neem ik mee in de opvoeding van alle kinderen. De onverwachte telefoontjes over mogelijke crisisplaatsingen vind ik heel bijzonder. Dat geeft een bepaalde adrenaline en maakt echt iets in me los—ik herken dat van mijn werk in het ziekenhuis, waar ik ook snel en onverwacht moet handelen. Het communicatieve aspect spreekt me ook aan. In pleegzorg moeten soms lastige gesprekken gevoerd worden. Ik merk dat ik daar veel van leer. Pleegzorg kost veel tijd, maar levert ook veel op. Balans vinden en houden is daarin onmisbaar en soms een uitdaging. We doen het echt samen als ouders en als gezin.”

Wat vraagt pleegzorg?

“De verzorging van een pleegkind kan best pittig zijn. In ons geval met een kleintje ’s nachts er uit, maar ook omgaan met gedrag wat voortkomt uit trauma of stress. Daarnaast zijn er veel gesprekken met instanties en de pleegzorgbegeleider. Het vraagt behoorlijk wat planning om werk, privé, zorg en overleggen op elkaar af te stemmen.

Niet iedereen is het altijd met elkaar eens. In zorg overleggen bespreken we wie wat belangrijk vindt en hoe het verder moet, samen met de biologische moeder. Het kind staat voor ons altijd centraal, maar de praktische invulling daarvan is soms ingewikkeld, zeker bij zo’n klein kindje dat nog niet kan praten. Je moet telkens afwegen wat de juiste beslissing is voor haar.

Het afscheid blijft het moeilijkst. Er is altijd verdriet als een kind weer weggaat. Mensen zeggen vaak: “Dat zou ik niet kunnen, want dan moet je afscheid nemen.” Ik vind dat lastig om te horen, want ook voor ons doet afscheid echt pijn. Maar het gaat niet om ons. Voor het kindje is het veel heftiger, die heeft nog geen veerkracht opgebouwd.

Wat ik het mooiste vind? De liefde die je terugkrijgt, de energie die het geeft, en het gevoel dat je echt iets doet wat ertoe doet. Soms zie je pas veel later wat je voor een kind hebt betekend, misschien nooit. Je plant een zaadje—je weet niet precies hoe het groeit, maar je kunt op dit stuk dat je met het kind mee loopt het verschil maken.”

Wat geven jullie mee aan mensen die pleegouderschap overwegen?

“Voor ons is het heel belangrijk dat de basis van ons eigen gezin goed is. Pleegzorg moet nooit voortkomen uit een onvervuld verlangen—het draait om het kind, niet om jezelf. Als gezin moet je op één lijn zitten, het echt samen willen doen en er volledig voor gaan. Als partners zijn we een goed team met een sterke basis. We vinden het ook verstandig om na te denken over wie in je netwerk kan helpen en waar je op kunt terugvallen. Bij ons is mijn moeder een grote steun, zij past ook op. Oma’s heb je nooit teveel, zegt de moeder van onze pleegdochter.

Pleegzorg staat vaak, vooral in de media, in een negatief daglicht. Dat vinden we jammer. Wij zien het als een voorrecht en zijn dankbaar dat we dit mogen doen.

Sommige mensen vragen zich af of je wel van een pleegkind kunt houden zoals van een eigen kind. Dat kan zeker! Je hart wordt gewoon groter. Als je liefde kunt geven en ontvangen, kun je een kind in je hart en gezin opnemen, en het ook weer loslaten als dat nodig is.

Wij geloven dat kinderen het beste in een gezin kunnen opgroeien. Pleegzorg is niet de ideale oplossing, maar wel de minst slechte in een lastige situatie. Ons advies: verdiep je goed in pleegzorg, kijk eerlijk naar je eigen gezin en netwerk, en doe het omdat je echt iets voor een kind wilt betekenen. Het is een prachtig avontuur!”